

เอสเธอร์

บทที่ 1

พระราชินีวัชที

ไม่เชื่อฟังกษัตริย์

1 บัดนี้ต่อมา ในรัชสมัยของอาหสุเอรัส (นี่คืออาหสุเอรัสผู้ซึ่งทรงครอบครองตั้งแต่ประเทศอินเดียจนถึงประเทศเอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลนั้น)
2 ในวันเหล่านั้น เมื่อกษัตริย์อาหสุเอรัสประทับบนพระที่นั่งแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ซึ่งอยู่ในสุสาปราสาท
3 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์พระราชทานการเลี้ยงแก่บรรดาประมุขของพระองค์และพวกข้าราชการของพระองค์ บรรดาผู้ที่มีอำนาจแห่งเปอร์เซียและมีเดีย บรรดาขุนนางและประมุขทั้งหลายแห่งมณฑลต่าง ๆ เผื่ออยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
4 เมื่อพระองค์ทรงแสดงราชสมบัติแห่งราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ และเกียรติยศแห่งความสง่าผ่าเผยอันเลิศล้ำของพระองค์เป็นเวลาหลายวันแล้ว คือหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
5 และเมื่อวันเหล่านั้นผ่านพ้นไปแล้ว กษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงแก่บรรดาประชาชนผู้อยู่ในสุสาปราสาท ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย เป็นเวลาเจ็ดวัน ในลานของอุทยานแห่งพระราชวังของกษัตริย์
6 ที่นั่นมีผ้า幔สีขาวย สีเขียวและสีฟ้า ใช้เชือกทั้งหลายที่ทำด้วยป่านเนื้อละเอียด

และด้ายสีม่วง ติดตั้งด้วยบรรดาห้วงเงินกับเสาหินอ่อนทั้งหลาย บรรดาเตียงทำด้วยทองคำและเงินซึ่งอยู่บนพื้นหินอ่อนเป็นสีแดง และสีฟ้า และสีขาว และสีดำ
7 และพวกเขาให้เครื่องดื่มแก่คนเหล่านั้นในบรรดาภาชนะทองคำ (เป็นภาชนะหลากชนิด) และเหล้าองุ่นของราชสำนักมากมายตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์
8 และการดื่มนั้นก็กระทำกันตามกฎหมาย ไม่มีการบังคับ เพราะกษัตริย์ทรงมีพระกระแสรับสั่งไปยังพนักงานทั้งปวงแห่งราชสำนักของพระองค์ดังนี้ว่า พวกเขาคควรให้ทุกคนทำตามใจปรารถนาของตน
9 พระราชินีวัชทีก็พระราชทานการเลี้ยงแก่พวกสตรีในราชสำนักซึ่งเป็นของกษัตริย์อาหสุเอรัสด้วย
10 ณ วันที่เจ็ดเมื่อพระทัยของกษัตริย์รื่นเริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์ทรงบัญชาเมहुมาน บิสธา ฮาร์โบนา บิกธา และอาบักธา เศธาร์ และคารคาส ชั้นที่ทั้งเจ็ดที่ปรนนิบัติต่อพระพักตร์กษัตริย์อาหสุเอรัส
11 ให้ไปเชิญพระราชินีวัชทีมาเผื่อกษัตริย์โดยสวมมงกุฏของราชวงศ์ เพื่อจะสำแดงความงามของพระนางแก่ประชาชนและเหล่าประมุข เพราะพระนางงามน่าชม
12 แต่พระราชินีวัชทีทรงปฏิเสธที่จะมา

(1) อสร 4:6; 6:14 (2) 2 ซมอ 7:1; 1 พกษ 1:46 (3) ปฐก 40:20 (4) สดด 76:1-4
(5) 2 พศด 7:8-9 (6) อพย 26:1, 31-32 (7) 1 พกษ 10:21 (8) ยรม 35:8; 51:7 (9) อสร 5:4, 8
(10) ปฐก 43:34; วนฉ 16:25 (11) สภษ 16:9; 23:29-33; มก 6:21 (12) ปฐก 3:16; อฟ 5:22

ตามพระบัญชาของกษัตริย์ที่รับสั่งไปกับพวกขันทีของพระองค์ เพราะฉะนั้น กษัตริย์จึงทรงเดือดดาลมาก และพระพิโรธของพระองค์ระอุอยู่ภายในพระองค์

13 ดังนั้นกษัตริย์จึงตรัสกับพวกนักปราชญ์ ผู้ซึ่งทราบกาลเทศะ (เพราะนี้เป็นวิธีดำเนินการของกษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจนจัดในกฎหมายและการพิพากษา

14 และผู้ที่อยู่ข้าง ๆ พระองค์คือ คารเซนา เซธาร์ อัธมาธา ทารซิช เมเรส มารเสนา และเมมูคาน ประมุขทั้งเจ็ดของเปอร์เซียและมีเดีย ผู้ซึ่งเห็นพระพักตร์กษัตริย์ และซึ่งนับเป็นอันดับแรกในราชอาณานิกร)

15 ว่า “ตามกฎหมาย พวกเราควรจะทำอะไรต่อพระราชินีวัทที้ เพราะพระราชินีมิได้กระทำตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหสุเอรัสซึ่งรับสั่งไปโดยพวกขันที”

16 และเมมูคานทูลตอบต่อพระพักตร์กษัตริย์และประมุขทั้งปวงว่า “พระราชินีวัทที้มิได้ทรงกระทำผิดต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อประมุขทั้งปวงด้วย และต่อประชาชนทั้งปวงผู้ที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหสุเอรัส

17 เพราะการกระทำนี้ของพระราชินีจะเป็นที่ทราบแก่สตรีทั้งปวง จนพวกนางจะเหยียดหยามสามีของตนในสายตาของพวกนาง เมื่อจะมีรายงานว่า ‘กษัตริย์อาหสุเอรัสได้มีพระบัญชาให้นำพระราชินี

วัทที้มาต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา’

18 เช่นกันพวกสตรีแห่งเปอร์เซียและมีเดียจะพูดวันนี้กับประมุขทั้งปวงของกษัตริย์ ซึ่งได้ยินถึงการกระทำของพระราชินี ดังนั้นจะทำให้เกิดการหมิ่นประมาทและความโกรธมากเกินไป

19 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พระราชโองการจากพระองค์ และให้พระราชโองการนั้นถูกบันทึกไว้ในบรรดากฎหมายของคนเปอร์เซียและคนมีเดีย อย่างที่คินคำไม่ได้ว่า ‘วัทที้จะเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสอีกไม่ได้’ และขอ กษัตริย์ประทานตำแหน่งของพระนางให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าพระนาง

20 และเมื่อถูกฎีกาของกษัตริย์ซึ่งพระองค์จะทรงทำขึ้นจะถูกประกาศไปตลอดทั่วพระราชอาณานิกรของพระองค์แล้ว (เพราะพระราชอาณานิกรนั้นกว้างใหญ่อย่างยิ่ง) ภรรยาทั้งปวงก็จะให้เกียรติสามีของตน ทั้งใหญ่และเล็ก”

21 และคำทูลเสนอนี้เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และประมุขทั้งหลาย และกษัตริย์ทรงกระทำตามคำทูลเสนอของเมมูคาน

22 ด้วยว่าพระองค์ทรงพระอักษรจดหมายหลายฉบับไปทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึงทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตามภาษาของพวกเขา ว่าชายทุกคนควรเป็นเจ้าเป็นนายในบ้านของตน และว่ากฎฎีกานี้ควรถูกประกาศตามภาษาของทุกชนชาติ

(13) ยรม 10:7 (14) 2 พกษ 25:19 (15) อสธ 6:6

(16) กจ 18:14; 25:10 (17) 2 ซมอ 6:16; อฟ 5:33 (19) อสธ 1:21; 3:9; 8:5, 8

(20) พบญ 17:13; 21:21; อฟ 5:33 (21) อสธ 1:19; 2:4 (22) อสธ 3:12; 8:9

บทที่ 2

เอสเธอร์รับตำแหน่งเป็นพระราชินี

1 หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อพระพิโรธของกษัตริย์อาหสุเอรัสสงบลง พระองค์ทรงระลึกถึงวชิห์ และสิ่งที่พระนางได้ทรงกระทำ และกฤษฎีกาที่ทรงออกสั่งห้ามพระนาง

2 แล้วเหล่าข้าราชการของกษัตริย์ที่ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึงทูลว่า “ขอทรงให้หาบรรดาหญิงพรหมจารีสาวสวยมาถวายกษัตริย์

3 และขอ กษัตริย์ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าหน้าที่ในทูลเกล้าแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อคนเหล่านั้นจะรวบรวมหญิงสาวพรหมจารีงดงามทั้งปวงมายังสุสาปราชธานีเข้ามาอยู่ในฮาเร็ม ให้อยู่ในอารักขาของเฮกัยขันทีของกษัตริย์ ผู้ดูแลพวกสตรี และขอประทานบรรดาเครื่องขำระล้างสำหรับหญิงเหล่านั้น

4 และขอให้หญิงสาวคนซึ่งกษัตริย์พอพระทัยได้เป็นพระราชินีแทนวชิห์” และสิ่งนี้พอพระทัยกษัตริย์ และพระองค์ทรงกระทำตามนั้น

5 บัดนี้ในสุสาปราชธานีมีคนยิวคนหนึ่ง ผู้ซึ่งชื่อของท่านคือโมรเดคัย บุตรชายของยาอีร์ บุตรชายของชิมเอี บุตรชายของคีซ คนเบนยามิน

6 ผู้ได้ถูกกวาดต้อนจากกรุงเยรูซาเล็ม มาพร้อมกับพวกเชลยซึ่งได้ถูกกวาดต้อนมาพร้อมกับเยโคนียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

ได้กวาดต้อนมานั้น

7 และท่านได้เลี้ยงดูฮาตัสซัทห์ คือเอสเธอร์ บุตรสาวลุงของท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อหรือแม่ และสาวคนนั้นรูปงามและน่าดูน่าชม ผู้ซึ่งโมรเดคัย เมื่อติดตามดาของเธอสันชีวิตแล้ว ก็รับมาเลี้ยงเป็นบุตรสาวของตนเอง

8 ต่อมา เมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ถูกประกาศออกไป และเมื่อหญิงสาวเป็นอันมากถูกรวบรวมเข้ามาในสุสาปราชธานี ให้อยู่ภายใต้อารักขาของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ในราชสำนักของกษัตริย์เช่นกัน ภายใต้อารักขาของเฮกัยผู้ดูแลพวกสตรี

9 และหญิงคนนั้นเป็นที่พอใจเขา และเธอได้รับความกรุณาจากเขา และเขารีบจัดหาบรรดาเครื่องขำระล้างให้เธอ พร้อมกับสิ่งของต่าง ๆ ที่เป็นของเธอ และสาวใช้เจ็ดคน ซึ่งเหมาะที่จะให้เธอ จากราชสำนักของกษัตริย์ และเขาเลื่อนเธอและพวกสาวใช้ของเธอขึ้นไปยังสถานที่ที่ดีที่สุดในฮาเร็มนั้น

10 เอสเธอร์ยังไม่ได้บอกให้ทราบถึงชนชาติของเธอหรือญาติพี่น้องของเธอ เพราะโมรเดคัยได้กำชับเธอว่าเธอไม่ควรเปิดเผยเรื่องนั้น

11 และทุก ๆ วันโมรเดคัยเดินอยู่หน้าลานของฮาเร็ม เพื่อที่จะทราบว่เอสเธอร์เป็นอย่างไรบ้าง และอะไรจะเกิดขึ้นแก่เธอ

12 บัดนี้ เมื่อถึงเวลาที่สาว ๆ ทุกคนจะเข้า

(1) อสธ 1:12-21; ดนล 6:14-18 (2) อสธ 1:10, 14; 6:14 (3) อสธ 1:1-2; 2:8, 12 (4) 2 ซมอ 13:4-6 (5) 1 ซมอ 9:1; 2 ซมอ 16:5 (6) 2 พกษ 24:6, 14-15 (7) ปฐก 48:5; อสธ 1:11; 2:15 (8) อสธ 2:3 (9) ปฐก 39:21 (10) อสธ 3:8; 4:13-14 (11) ปฐก 37:14; 1 ซมอ 17:18 (12) สภข 7:17; พขม 3:6

ไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัส หลังจากหญิงนั้นได้เตรียมตัวสิบสองเดือนแล้ว ตามระเบียบของหญิงเหล่านั้น (เพราะนี่เป็นเวลาปกติสำหรับการชำระล้างของหญิงเหล่านั้น คือขโลมกายด้วยน้ำมันกำยาน หกเดือน และด้วยน้ำหอมต่าง ๆ หกเดือน และด้วยสิ่งอื่น ๆ สำหรับการชำระล้างผู้หญิงเหล่านั้น)

13 จากนั้นสาว ๆ ทุกคนก็เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อย่างนี้ สิ่งใดก็ตามที่เธอปรารถนา ก็ถูกมอบให้แก่เธอ เพื่อที่จะนำติดตัวเธอจากฮาเร็มเข้าไปยังราชสำนักของกษัตริย์

14 ในเวลาตอนเย็นเธอเข้าไปเฝ้า และในวันต่อมาเธอก็กลับเข้ามาอยู่ในฮาเร็มที่สอง ในอารักขาของชาวอัชกาซ ชั้นที่ของกษัตริย์ ผู้ซึ่งดูแลพวกนางสนม เธอไม่ได้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อีก นอกจากกษัตริย์จะพอพระทัยในเธอ และทรงเรียกเธอตามชื่อให้เข้าเฝ้า

15 บัดนี้ เมื่อถึงเวรของเอสเธอร์ บุตรสาวของอาบิฮาลิล ลูกของโมรเดคัย ผู้ซึ่งได้รับเธอไว้เป็นบุตรสาวของตน จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ เธอมิได้ขอสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เสกยชั้นที่ของกษัตริย์ ผู้ดูแลพวกสตรีกำหนดไว้ และเอสเธอร์ได้รับความโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่มองดูเธอ

16 แล้วเอสเธอร์ถูกพาเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสในพระราชสำนักของพระองค์ในเดือนที่สิบซึ่งเป็นเดือนเทเบท ในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์

17 และกษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่า

บรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้เป็นพระราชินีแทนวัทที

18 แล้วกษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงใหญ่แก่บรรดาประมุขของพระองค์และข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ เป็นการเลี้ยงของพระนางเอสเธอร์ และพระองค์ทรงอนุมัติให้งดส่วยแก่มณฑลทั้งปวง และพระราชทานของกำนัลทั้งหลาย ตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์

19 และเมื่อบรรดาหญิงพรหมจารีถูกรวบรวมมาครั้งที่สอง เวลานั้นโมรเดคัยนั่งอยู่ในประตูของกษัตริย์

20 พระนางเอสเธอร์นั้นยังไม่ได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติของพระนางหรือชนชาติของพระนาง ตามที่โมรเดคัยได้กำชับพระนางไว้ เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำตามคำสั่งของโมรเดคัย เหมือนกับตอนที่พระนางถูกเลี้ยงดูมากับเขา

โมรเดคัยช่วยชีวิตของกษัตริย์

21 ในวันเหล่านั้น ขณะที่โมรเดคัยนั่งอยู่ในประตูของกษัตริย์ ชั้นที่สองคนของกษัตริย์คือ บิกธานและเทเรซ ของคนเหล่านั้นซึ่งเฝ้าประตู เกิดบันดาลโทสะและหาช่องที่จะประทุษร้ายกษัตริย์อาหสุเอรัส

22 และเรื่องนี้รู้ถึงโมรเดคัย ผู้ซึ่งทูลเรื่องนี้ต่อพระราชินีเอสเธอร์ และพระนาง

(14) ปฐก 34:19; พบบัญ 21:14 (15) อสธ 2:7; พชม 6:9; 8:10 (16) อสธ 2:1, 3; 7:8

(17) 1 ซมอ 2:8; อสธ 4:14 (18) ปฐก 29:22; วนจ 14:10-17 (19) อสธ 2:3-4, 21

(20) อสธ 2:10 (21) 2 ซมอ 4:5-6; 16:11 (22) ปญจ 10:20

เอสเธอร์รับรองกษัตริย์เกี่ยวกับเรื่องนี้ในนามของโมรเดคัย

23 และเมื่อมีการสอบสวนถึงเรื่องนี้แล้ว ก็พบว่าความจริง ฉะนั้นสองคนนั้นจึงถูกแขวนเสียชีวิตบนต้นไม้ และเรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารต่อพระพักตร์กษัตริย์

บทที่ 3

ฮามานวางแผนร้ายที่จะ

ทำลายคนยิวทั้งปวง

1 หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ กษัตริย์อาหสุเอรัสทรงเลื่อนยศฮามานบุตรชายของฮัมเมดาธา คนอากัก และทรงเลื่อนยศท่าน และทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้เหนือกว่าของประมุขทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์

2 และบรรดาข้าราชการของกษัตริย์ ที่อยู่ใต้อาณัติของกษัตริย์ ก็กราบลง และแสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ได้บัญชาให้กระทำเช่นนั้นต่อท่าน แต่โมรเดคัยไม่ได้กราบลง หรือแสดงความเคารพต่อท่าน

3 แล้วพวกข้าราชการของกษัตริย์ ซึ่งอยู่ในอาณัติของกษัตริย์ กล่าวแก่โมรเดคัยว่า “ทำไมท่านละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์”

4 บัดนี้ต่อมา เมื่อพวกเขาพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ตั้งใจฟังพวกเขา พวกเขาก็ไปบอกฮามาน เพื่อจะดูว่าเรื่องของโมรเดคัยจะตั้งอยู่หรือไม่ เพราะท่านได้บอกพวกเขาว่าท่านเป็นคนยิว

5 และเมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่

กราบลง หรือแสดงความเคารพต่อท่าน ฮามานจึงเต็มไปด้วยความเดือดดาล

6 และท่านคิดว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะลงมือกับโมรเดคัยคนเดียว เพราะพวกเขาได้บอกท่านให้ทราบถึงชนชาติของโมรเดคัย ดังนั้นฮามานจึงหาช่องที่จะทำลายพวกยิวทั้งหมด ที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นของอาหสุเอรัส คือชนชาติของโมรเดคัย

7 ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิसान ในปีทีลีสองแห่งรัชกาลของกษัตริย์อาหสุเอรัส พวกเขาทอดปูล์ คือสลาก ต่อหน้าฮามาน เพื่อหาวัน และเพื่อหาเดือน จนได้เดือนทีลีสอง คือเป็นเดือนอาดาร์

8 และฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า “มีชนชาติหนึ่งกระจายอยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งสิ้น แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ และบรรดากฎหมายของพวกเขาดำรงกับชนชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกเขาไม่ได้รับการเหล้ากฎหมายของกษัตริย์ ฉะนั้นไม่เป็นประโยชน์แก่กษัตริย์ที่จะทรงปล่อยพวกเขาไว้

9 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฎหมายให้ทำลายล้างพวกเขาเสียเถิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือบรรดาคนที่ดูแลพระราชกิจนี้ เพื่อจะได้ใส่เงินนั้นในพระคลังของกษัตริย์”

10 และกษัตริย์จึงถอดแหวนตราของพระองค์ออกจากพระหัตถ์ของพระองค์ และ

(23) ปฐก 40:19, 22 (1) กตว 24:7; 1 ซมอ 15:8 (2) ปฐก 41:43 (3) อพย 1:17 (4) ปฐก 39:10; อสร 1:3 (5) ปฐก 4:5-6; อสร 1:12; 3:2 (6) สดต 83:4; วา 12:12 (7) นทม 2:1; อสร 1:3 (8) สดต 26:33; พบญ 4:27; 30:3; 32:26; นทม 1:8 (9) ปฐก 23:16; มธ 18:24 (10) ปฐก 41:42; อสร 7:6

มอบแหวนตราขึ้นแก่ฮามาน บุตรชายของฮัมเมดาธา คนอากัก ผู้เป็นศัตรูของพวกเขา

11 และกษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า “เงินนั้นเรามอบให้แก่ท่าน ประชาชนนั้นด้วยเพื่อจะทำแก่พวกเขาตามที่ท่านเห็นดี”

12 แล้วเหล่าราชอาลักษณ์ของกษัตริย์ทรงถูกเรียกเข้ามาในวันที่สิบสามเดือนแรก และให้เขียนกฤษฎีกาตามทุกสิ่งที่ฮามานได้บัญชาข้าหลวงทั้งหลายของกษัตริย์ และแก่ผู้ว่าราชการมณฑลทั้งปวง และแก่บรรดาหัวหน้าแห่งชนชาติทั้งปวงของทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และแก่ชนทุกชาติตามภาษาของพวกเขา ได้ถูกเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยแหวนตราของกษัตริย์

13 และจดหมายเหล่านี้ได้ถูกส่งไปโดยพวกคนส่งข่าวเข้าไปในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์ เพื่อทำลาย เพื่อสังหารและเพื่อทำให้พินาศไป คือคนยิวทั้งปวง ทั้งหนุ่มและแก่ เด็กเล็ก ๆ และผู้หญิง ในวันเดียวกัน คือในวันที่สิบสามเดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และเพื่อริบเอาข้าวของของพวกเขาไปเสียหมด

14 ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล ได้นำไปประกาศให้ชนชาติทั้งปวงฟัง เพื่อพวกเขาจะพร้อมสำหรับวันนั้น

15 บรรดาคนส่งข่าวก็ออกไป โดยถูกริบเร่งโดยพระบัญชาของกษัตริย์ และออก

กฤษฎีกานั้นในสุสาปราสาท และกษัตริย์ก็ประทับตมกับฮามาน แต่ชาวเมืองสุสาสะกักจุนง

บทที่ 4

พวกยิวอดอาหาร

1 เมื่อโมรเดคัยรับรู้ทุกสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว โมรเดคัยก็ฉีกเสื้อผ้าของตน และสวมผ้ากระสอบพร้อมใส่ขี้เถ้า และออกไปท่ามกลางนคร และร้องคร่ำครวญด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น

2 และมาอยู่ตรงหน้าประตูของกษัตริย์ เพราะไม่มีผู้ใดสามารถเข้าประตูของกษัตริย์ได้ขณะที่สวมผ้ากระสอบ

3 และในทุกมณฑล ที่ไหนก็ตามที่พระองค์ไปถึง มีการไว้ทุกข้ออย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวกยิว และมีการอดอาหาร และการร้องไห้ และคร่ำครวญ และคนเป็นอันมากนอนในผ้ากระสอบและขี้เถ้า

4 ดังนั้นพวกสาวใช้ของพระนางเอสเธอร์ และพวกขันทีของพระนางจึงมาและทูลพระนาง แล้วพระราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่งนัก และพระนางทรงส่งเสื้อผ้าไปให้โมรเดคัยสวม เพื่อจะได้ถอดผ้ากระสอบของท่านออกเสีย แต่ท่านไม่ยอมรับเสื้อผ้านั้น

5 แล้วพระนางเอสเธอร์ตรัสเรียกฮาธาค ขันทีคนหนึ่งของกษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติพระนาง และให้เขาส่งคำสั่งไปให้โมรเดคัย เพื่อจะทรงทราบว่า เรื่องอะไร และทำอย่างนั้นเพราะ

(11) สดต 73:7; ยรม 26:14 (12) 1 พกษ 21:8; อสธ 8:9 (13) 2 พศด 30:6; อสธ 8:10, 14 (14) อสธ 8:13

(15) สภข 1:16; 4:16; สขย 7:5 (1) 2 ซมอ 1:11; อสธ 3:8-13; โยบ 1:20 (3) 1 ซมอ 4:13-14; 11:4

(4) 1 ซมอ 8:15; 2 พกษ 9:32; อสธ 1:12 (5) อสธ 1:10, 12; รม 12:15; 1 คร 12:26

เหตุใด

6 ดังนั้นฮาธาคจึงออกไปหาโมรเดคัยถึงถนนในนคร ซึ่งอยู่ข้างหน้าประตูของกษัตริย์

7 และโมรเดคัยก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่ได้เกิดแก่ท่านให้เขาฟัง และจำนวนเงินที่ฮา-มานได้สัญญาว่าจะถวายเข้าพระคลังของกษัตริย์เพื่อพวกยิว เพื่อจะทำลายพวกเขาเสีย

8 โมรเดคัยได้ให้สำเนาภูกฎีกาเขียนที่ออกในสุสาสั่งให้ทำลายพวกเขาด้วย เพื่อนำสำเนาภูกฎีกานั้นไปแสดงแก่พระนางเอสเธอร์ และเพื่ออธิบายเรื่องนี้ให้พระนางฟัง และเพื่อกำชับพระนางให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนต่อพระองค์ และเพื่อทูลขอต่อพระพักตร์พระองค์เพื่อชนชาติของพระนาง

9 และฮาธาคก็กลับมาและทูลพระนางเอสเธอร์ถึงบรรดาถ้อยคำของโมรเดคัย

10 พระนางเอสเธอร์ตรัสกับฮาธาคอีกและให้เขาส่งคำสั่งไปให้โมรเดคัยว่า

11 “ข้าราชการทั้งสิ้นของกษัตริย์ และประชาชนในบรรดาชนพลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ผู้ใดก็ตาม ไม่ว่าชายหรือหญิงที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ภายในพระลานชั้นในผู้ที่มิได้ทรงถูกเรียก ก็มีกฎหมายอยู่ข้อเดียวของพระองค์ให้ลงโทษผู้นั้นถึงตายเว้นเสียแต่ผู้ซึ่งกษัตริย์จะยื่นคทาทองคำออกรับ เพื่อผู้นั้นจะมีชีวิตอยู่ได้ แต่ฉันไม่ได้ถูกเรียกให้เข้าเฝ้ากษัตริย์มาสามวันเหล่านี้แล้ว”

12 และพวกเขาก็มาบอกโมรเดคัยถึงถ้อยคำเหล่านั้นของพระนางเอสเธอร์

13 แล้วโมรเดคัยจึงสั่งให้ทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า “อย่าคิดว่าเพราะเธออยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ เธอจะรอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง

14 เพราะถ้าเธอเจียบอยู่ในเวลานี้ การขยับขยายและการช่วยให้พ้นจึงจะเกิดขึ้นกับพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะถูกทำลายเสีย และใครจะรู้ว่าเธอมารับตำแหน่งในราชอาณาจักรเพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้”

15 แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกพวกเขาให้ไปตอบโมรเดคัยว่า

16 “ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่อยู่ในสุสา และขอให้พวกเขาอดอาหารเพื่อฉัน และอย่ารับประทานหรือดื่มสามวันกลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันจะอดอาหารด้วยเช่นกัน และตั้งนั้นแหละฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์ ซึ่งไม่ได้เป็นตามกฎหมาย และถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ”

17 ดังนั้นโมรเดคัยก็ไปตามทางของท่านและกระทำทุกอย่างตามที่พระนางเอสเธอร์ได้รับสั่งแก่ท่าน

บทที่ 5

พระราชินีเอสเธอร์

กล่าวอุทธรณ์ถึงกษัตริย์

1 บัดนี้ต่อมา ในวันที่สามพระนางเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ของพระนาง และประทับยืนในพระลานชั้นในของพระราช

(7) อสธ 3:2-15 (8) อสธ 3:14-15; โยบ 9:15 (11) อสธ 5:1-2; 8:4; ดนล 2:9

(13) สกษ 24:10-12; มธ 16:24-25 (14) ปฐก 22:14; กตว 23:22-24; พบญ 32:26

(16) 2 พศด 20:3; อสธ 5:1 (1) อสธ 1:11; 4:16; 8:15

สำนักของกษัตริย์ ตรงข้ามกับท้องพระ
โรงใหญ่ของกษัตริย์ และกษัตริย์ประทับ
บนพระที่นั่งของพระองค์ภายในพระราช
วัง ตรงข้ามประตูแห่งพระราชวัง

2 และต่อมา เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตร
เห็นพระราชินีเอสเธอร์ประทับยืนอยู่ใน
พระลาน พระนางก็เป็นทีโปรดปรานใน
สายพระเนตรของพระองค์ และกษัตริย์
ทรงยื่นคทาทองคำที่อยู่ในพระหัตถ์ของ
พระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ ดังนั้นพระ
นางเอสเธอร์จึงเสด็จเข้ามาใกล้และแตะ
ต้องยอดคทา

3 แล้วกษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า “พระ
นางต้องการสิ่งใด พระราชินีเอสเธอร์
และคำทูลขอของพระนางคืออะไร ก็
จะประทานสิ่งนั้นให้แก่พระนางถึงครึ่งราช
อาณาจักร”

4 และพระนางเอสเธอร์ทูลตอบว่า “ถ้า
เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอกษัตริย์เสด็จ
มาพร้อมกับฮามานในวันนี้ถึงการเลี้ยงที่
หม่อมฉันได้เตรียมไว้เพื่อพระองค์”

5 แล้วกษัตริย์ตรัสว่า “จงให้ฮามานรีบมา
เพื่อท่านจะได้กระทำตามที่พระนางเอส-
เธอร์ตรัสไว้” ดังนั้นกษัตริย์จึงเสด็จ
มาพร้อมกับฮามานถึงการเลี้ยงที่พระนาง
เอสเธอร์ได้ทรงเตรียมไว้

6 และกษัตริย์ตรัสกับพระนางเอสเธอร์
ขณะอยู่ในการเลี้ยงเหล้าองุ่นนั้นว่า “คำ
ร้องขอของพระนางคืออะไร และจะให้สิ่ง
นั้นแก่พระนาง และคำทูลขอของพระนาง
คืออะไร แม้จะถึงครึ่งราชอาณาจักร สิ่ง

นั้นก็สำเร็จ”

7 แล้วพระนางเอสเธอร์ทูลตอบและตรัส
ว่า “คำร้องขอของหม่อมฉันและคำทูลขอ
ของหม่อมฉัน คือ

8 ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสาย
พระเนตรของกษัตริย์ และถ้าเป็นที่พอ
พระทัยกษัตริย์ที่จะประทานตามคำร้อง
ขอของหม่อมฉัน และให้คำทูลขอของ
หม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอกษัตริย์เสด็จมา
พร้อมกับฮามานในการเลี้ยงที่หม่อมฉัน
จะเตรียมไว้สำหรับพวกเขา และพຽງ
นี้หม่อมฉันจะกระทำตามที่กษัตริย์ตรัส
นั้น”

9 แล้วฮามานก็ออกไปวันนั้นด้วยใจชื่น
บานและยินดี แต่เมื่อฮามานเห็นโมรเด-
คัยในประตูของกษัตริย์ ว่าโมรเดคัยไม่
ยืนขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็
เต็มไปด้วยความเดือดดาลต่อโมรเดคัย

10 แต่อย่างไรก็ตาม ฮามานก็อดกลั้น
ไว้ และเมื่อท่านมาถึงบ้าน ท่านก็ส่งไป
และเรียกบรรดาสหายของตนและเศเรช
ภรรยาของตน

11 และฮามานกล่าวกับพวกเขาถึงความ
รุ่งเรืองแห่งความมั่งมีของท่าน และถึง
จำนวนบุตรของท่าน และถึงเกียรติยศทั้ง
สิ้นซึ่งกษัตริย์ได้พระราชทานแก่ท่าน และ
ถึงเรื่องว่ากษัตริย์ได้เลื่อนยศท่านให้อยู่
เหนือบรรดาประมุข และข้าราชการทั้ง
หลายของกษัตริย์อย่างไร

12 ฮามานกล่าวยิ่งกว่านั้นว่า “ใช่แล้ว
พระราชินีเอสเธอร์มิได้ทรงให้ผู้ใดเข้าไป

(2) ปฐม 32:28; นหม 1:11 (3) 1 พกษ 2:20; 1 พกษ 3:5 (4) ปฐม 27:25; 32:20; อสธ 5:8 (5) อสธ 6:14
(6) อสธ 5:3; 7:2; 9:12 (8) อสธ 6:1; สภษ 16:9 (9) โยบ 20:5; อมส 6:12-13
(10) ปฐม 43:30-31; 45:1; 2 ซมอ 13:22 (11) ปฐม 31:1; อสธ 1:4; โยบ 31:24-25 (12) โยบ 8:12-13

กับกษัตริย์ในการเลี้ยงที่พระนางได้ทรงเตรียมไว้นอกจากตัวข้า และพรุ่งนี้พระนางก็ทรงเชิญข้ากับกษัตริย์เข้าไปกับพระนางอีก

13 แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประโยชน์แก่ข้าไม่ ตราบใดที่ข้าเห็นโมรเดคัยคนยิวนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์”

14 แล้วเศเรชภรรยาของท่าน และสหายทั้งสิ้นของท่านจึงกล่าวแก่ท่านว่า “ขอทำตะแลงแกงสูงห้าสิบศอก และพรุ่งนี้ให้ท่านทูลขอ กษัตริย์ให้แขวนโมรเดคัยเสียบนนั้น แล้วท่านจงเข้าไปในการเลี้ยงกับกษัตริย์อย่างรื่นเริง” และเรื่องนี้เป็นที่พอใจฮามาน และท่านสั่งให้ทำตะแลงแกงนั้น

บทที่ 6

ฮามานต้องยกย่องโมรเดคัย

1 ในคืนวันนั้น กษัตริย์บรรทมไม่หลับ และพระองค์ทรงบัญชาให้นำหนังสือบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ แห่งพระราชพงศาวดารมา และบันทึกเหล่านั้นได้ถูกอ่านต่อพระพักตร์กษัตริย์

2 และพบว่ามีเขียนไว้ว่า โมรเดคัยได้ทูลเรื่องบิกธานาและเทเรช ชั้นที่สองคนของกษัตริย์ พวกที่เฝ้าประตู ผู้หาช่องที่จะประทุษร้ายต่อกษัตริย์อาหสุเอรัส

3 และกษัตริย์ตรัสว่า “ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมรเดคัยเพราะเรื่องนี้บ้าง” แล้วพวกข้าราชการของกษัตริย์ที่ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า “ยังไม่ได้ทำอะไรให้ท่าน”

4 และกษัตริย์ตรัสว่า “ใครอยู่ในลานบ้าน” บัดนี้ฮามานเพิ่งเข้ามาถึงพระลานชั้นนอกแห่งพระราชวังของกษัตริย์ เพื่อจะทูลขอ กษัตริย์ให้แขวนโมรเดคัยเสียบนตะแลงแกงที่ท่านได้เตรียมไว้สำหรับเขา

5 และพวกข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า “ดูเถิด ฮามานกำลังยืนอยู่ในพระลาน” และกษัตริย์ตรัสว่า “ให้ท่านเข้ามา”

6 แล้วฮามานจึงเข้ามา และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “ควรจะทำประการใดบ้างต่อบุคคลผู้ซึ่งกษัตริย์มีพระประสงค์จะประทานเกียรติยศให้” บัดนี้ฮามานคิดในใจของตนว่า “ผู้ใดเล่าที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศมากกว่าข้า”

7 และฮามานทูลตอบกษัตริย์ว่า “สำหรับคนผู้ซึ่งกษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศนั้น

8 ขอนำฉลองพระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรงและผ้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎของราชวงศ์ซึ่งทรงสวมบนพระเศียรของพระองค์

9 และขอทรงมอบฉลองพระองค์นี้และผ้าไว้ในมือของประมุขผู้ใหญ่ยิ่งที่สุดคนหนึ่งของกษัตริย์ เพื่อให้พวกเขาแต่งคนที่ กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศ และให้ชายคนนั้นขึ้นนั่งหลังม้าไปตามถนนของกรุง และป่าวร้องไปข้างหน้าเขาว่า ‘จงกระทำเช่นนี้ต่อผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศ’”

10 แล้วกษัตริย์จึงตรัสกับฮามานว่า “จงรีบไปเถิด และเอาเสื้อและผ้าอย่างที่ท่าน

(13) 1 พกษ 21:4-6; โยบ 15:20 (14) 2 ซมอ 13:3-5 (1) ปฐก 22:14; 1 ซมอ 23:26-27 (2) อสธ 2:21

(3) วนฉ 1:12-13; 1 ซมอ 17:25 (4) ปญจ 9:10; อสธ 4:11 (6) สดด 35:27; อสย 42:1

(8) 1 ซมอ 18:4 (9) ปฐก 41:43; 1 พกษ 1:33-34 (10) 2 พกษ 10:10; ดนล 4:37

ว่า และทำอย่างนั้นต่อโมรเดคัยคนยิวที่
นั่งที่ประตูของกษัตริย์ อย่าเว้นสิ่งใดที่
ท่านกล่าวมานั้นเลย”

11 แล้วฮามานจึงนำฉลองพระองค์กับผ้า
และตกแต่งโมรเดคัย และให้ท่านขึ้นม้า
ไปตามถนนในกรุง และป่าวร้องข้างหน้า
ท่านว่า “จงกระทำเช่นนี้ต่อผู้ที่กษัตริย์พอ
พระทัยจะประทานเกียรติยศ”

12 แล้วโมรเดคัยก็กลับมายังประตูของ
กษัตริย์อีก แต่ฮามานรีบกลับไปบ้านของ
ท่านในสภาพคร่ำครวญ และคลุมศีรษะ
ของตน

13 และฮามานเล่าทุกสิ่งที่ได้ปฏิบัติแก่ท่าน
ให้เศเรชภรรยาของท่านและสหายทั้งสิ้น
ของท่านฟัง แล้วพวกนักปราชญ์ของท่าน
และเศเรชภรรยาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า
“ถ้าท่านเริ่มล้มลงต่อหน้าโมรเดคัยซึ่ง
เป็นเชื้อสายของคนยิว ท่านจะไม่ชนะเขา
แต่จะล้มลงต่อหน้าเขาเป็นแน่”

14 และขณะที่พวกเขากำลังพูดกับท่าน
อยู่ พวกขันทีของกษัตริย์ก็มาถึงและรีบ
นำฮามานไปยังการเลี้ยงที่พระนางเอส-
เธอร์ทรงเตรียมไว้นั้น

บทที่ 7

การเลี้ยงของ

พระราชาธิบดีเอสเธอร์

1 ดังนั้นกษัตริย์จึงเสด็จกับฮามานเข้าไป
ในการเลี้ยงกับพระราชาธิบดีเอสเธอร์

2 และกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์อีกในวันที่
สองว่าการเลี้ยงเหล้าองุ่นว่า “คำร้องขอ
ของพระนางคืออะไร พระราชาธิบดีเอสเธอร์

และจะให้สิ่งนั้นแก่พระนาง และคำทูลขอ
ของพระนางคืออะไร และสิ่งนั้นก็จะสำ-
เร็จ แม้จะถึงครึ่งราชอาณาจักร”

3 แล้วพระราชาธิบดีเอสเธอร์ทูลตอบและ
ตรัสว่า “ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปราน
ในสายพระเนตรของพระองค์ โอ ข้าแต่
กษัตริย์ และถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์
ขอพระราชทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่
หม่อมฉันตามคำร้องขอของหม่อมฉัน
และชนชาติของหม่อมฉันตามคำทูลขอ
ของหม่อมฉัน

4 เพราะพวกเราถูกขาย ทั้งหม่อมฉันและ
ชนชาติของหม่อมฉัน ให้ถูกทำลาย ให้ถูก
สังหารและให้ถูกล้างผลาญ แต่ถ้าพวก
เราถูกขายให้เป็นทาสชายและทาสหญิง
หม่อมฉันก็จะสงบปากสงบคำเสีย ถึงแม้
ว่าความทุกข์ยากจะเปรียบกับผลเสียหาย
ของกษัตริย์นั้นก็ได้”

5 แล้วกษัตริย์อาหสุเอรัสทรงตอบและ
ตรัสกับพระราชาธิบดีเอสเธอร์ว่า “ผู้นั้นคือ
ใคร และผู้นั้นอยู่ที่ไหน ที่คิดในใจของตน
ว่าจะกระทำเช่นนี้”

6 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า “ปฏิบัติ
และศัตรูคือฮามานคนชั่วผู้นั้น” แล้ว
ฮามานก็กลัวอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์และ
พระราชาธิบดี

ฮามานถูกแขวนคอให้ตาย

7 และกษัตริย์ทรงลุกขึ้นจากการเลี้ยง
เหล้าองุ่นในพระพิธีของพระองค์ จึง
เสด็จเข้าไปในราชอุทยาน และฮามานลุก
ขึ้นเพื่อทูลขอชีวิตของตนต่อพระราชาธิบดี

(11) อสร 6:13 (12) 1 ซมอ 3:15 (13) ปฐก 41:8; 1 ซมอ 28:19 (14) พบบญ 32:35 (1) อสร 3:15

(2) อสร 5:6; ยน 16:24 (3) 1 พกษ 20:31; 2 พกษ 1:13 (4) พบบญ 28:68

(5) ปฐก 27:33; โยบ 9:24 (6) 1 ซมอ 24:13; สดต 27:2 (7) อสร 1:12; สภษ 14:19

เอสเธอร์ เพราะท่านเห็นว่ากษัตริย์ทรงตั้งพระทัยที่จะกระทำการร้ายต่อท่านแล้ว 8 แล้วกษัตริย์เสด็จกลับจากราชอุทยาน เข้ามายังสถานที่แห่งการเลี้ยงเหล้าองุ่นนั้น และฮามานกราบลงบนแท่นบรรทม ซึ่งพระนางเอสเธอร์ประทับอยู่นั้น แล้วกษัตริย์ตรัสว่า “เราจะข่มขืนพระราชินีต่อหน้าต่อตาเราในบ้านด้วยหรือ” ขณะที่พระวาทะหลุดจากพระโอษฐ์กษัตริย์ พวกเขาก็คลุมหน้าของฮามาน

9 และฮาร์โบนา ชั้นที่คนหนึ่ง ทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “ดูเถิด ตะแลงแกง สูงห้าสิบศอก ซึ่งฮามานได้เตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย ผู้ซึ่งได้รายงานดีเพื่อช่วยกษัตริย์ ก็ตั้งอยู่ที่บ้านของฮามานด้วย” แล้วกษัตริย์ตรัสว่า “แขวนมันบนนั้นแหละ”

10 ดังนั้นพวกเขาจึงแขวนฮามานบนตะแลงแกงที่ท่านได้เตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง

บทที่ 8

พวกยิวรับอนุญาตแก้แค้น

ศัตรูทั้งหลายของเขา

1 ในวันนั้นกษัตริย์อาหสุเอรัสพระราชทานวงศ์วานของฮามานศัตรูของพวกยิวแก่พระราชินีเอสเธอร์ และโมรเดคัยก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ เพราะพระนางเอสเธอร์ได้ทูลว่าท่านเป็นอะไรกับพระนาง

2 และกษัตริย์ทรงถอดแหวนตราของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงเอามาจากฮามาน และพระราชทานแหวนตรานั้น

แก่โมรเดคัย และพระนางเอสเธอร์ทรงตั้งโมรเดคัยให้อยู่เหนือวงศ์วานของฮามาน

3 และพระนางเอสเธอร์กราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์อีก และกราบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตรไหล ขอให้แผนการร้ายของฮามาน คนอากัก และการปองร้ายของท่านที่ท่านได้คิดขึ้นต่อผู้พลกียวนั้นพ้นไปเสีย

4 แล้วกษัตริย์ทรงยื่นคทาทองคำแก่พระนางเอสเธอร์ ดังนั้นพระนางเอสเธอร์จึงทรงลุกขึ้นและประทับยืนต่อพระพักตร์กษัตริย์

5 และทูลว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มีพระอักษรรับสั่งให้กลับความในจดหมายทั้งหลายซึ่งฮามาน คนอากัก บุตรชายของฮัมเมดธาได้คิดขึ้น ซึ่งเขาได้เขียนเพื่อทำลายพวกยิวซึ่งอยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์

6 เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูความชั่วร้ายที่จะมาถึงชนชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หรือหม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้”

7 แล้วกษัตริย์อาหสุเอรัสจึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์และแก่โมรเดคัยคนยิวว่า “ดูเถิด เรามอบวงศ์วานของฮามานแก่

(8) อสธ 6:12; โยบ 9:24; อสย 22:17 (9) 2 พกษ 9:32; อสธ 1:10; 6:14; โยบ 27:20 (10) วนล 15:7

(1) โยบ 27:16-17; สดด 39:6 (2) ปฐก 41:42; อสธ 3:10 (3) 1 ซมอ 25:24; 2 พกษ 4:27

(4) อสธ 4:11; 5:2 (5) อพย 33:13; 1 ซมอ 20:29 (6) ปฐก 44:34; ยรม 4:19 (7) อสธ 8:1; สกษ 13:22

พระนางเอสเธอร์แล้ว และพวกเขาได้แขวนมันบนตะแลงแกงนั้น เพราะมันจะทำให้อันตรายแก่พวกยิว

8 พวกท่านจงเขียนเกี่ยวกับเรื่องพวกยิวด้วย ตามที่พวกท่านพอใจ ในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยแหวนตราของกษัตริย์ เพราะว่ากฤษฎีกาซึ่งเขียนในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยแหวนตราของกษัตริย์ ผู้ใดจะเปลี่ยนกลับไม่ได้”

9 แล้วพวกราชาลักษณะของกษัตริย์ทรงถูกเรียกในเวลานั้นในเดือนที่สาม ที่เป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสามของเดือนนั้น และให้เขียนกฤษฎีกาตามทุกอย่างที่โมเรเดคัยบัญชาพวกยิว และแก้บรรดาข้าหลวง และพวกผู้ว่าราชการและเหล่าหัวหน้าของมณฑลทั้งหลาย ซึ่งอยู่ตั้งแต่ประเทศอินเดียจนถึงประเทศเอธิโอเปีย หนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล แก่ทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และแก่ชนทุกชาติตามภาษาของพวกเขา และแก่พวกยิวตามอักษรของพวกเขาและตามภาษาของพวกเขา

10 และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยแหวนตราของกษัตริย์ และส่งจดหมายเหล่านั้นไปทางพวกคนส่งข่าวที่ขี่ม้า และบรรดาคนขี่พวกม้า อูฐทั้งหลายและอูฐหนอกเดียวหนุมทั้งปวง

11 ซึ่งในจดหมายเหล่านั้นกษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิวผู้ซึ่งอยู่ในทุกนครชุม

นมกัน และป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลายให้สังหารและให้ล้างผลาญอำนาจทั้งสิ้นของประชาชนและมณฑลที่จะมาทำร้ายพวกเขา ทั้งเด็กเล็ก ๆ และพวกผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของพวกเขา

12 ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส คือในวันที่สิบสามของเดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์

13 ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำไปประกาศให้ชนชาติทั้งปวงฟัง และเพื่อพวกยิวจะพร้อมกันในวันนั้นที่จะแก้แค้นบรรดาศัตรูของตน

14 ดังนั้นพวกคนส่งข่าวที่ขี่บรรดาล้อกับอูฐทั้งหลายจึงออกไป เพราะถูกริบเร่ง และกดดันโดยพระบัญชาของกษัตริย์ และกฤษฎีกานั้นถูกออกที่สุสาปราสาท

15 และโมเรเดคัยออกไปพ้นพระพักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระองค์สีฟ้าและสีขาว และพร้อมกับมงกุฎทองคำใหญ่ และพร้อมกับเสื้อคลุมทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียดและสีม่วง และชาวเมืองสุซากีขึ้นบานและยินดี

16 พวกยิวมีความผ่องใส และความยินดี และความชื่นบาน และเกียรติ

17 และในทุกมณฑลและในทุกนคร ไม่ว่าที่ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์มาถึง พวกยิวก็มีความชื่นบานและความยินดี มีการเลี้ยงและวันรื่นเริง และคนเป็นอันมากแห่งแผ่นดินนั้นก็ประกาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความกลัวพวกยิวมาครอบงำพวกเขา

(8) 1 พกษ 21:8; อสธ 3:12 (9) อสธ 1:1, 22; 3:12-13 (10) 1 พกษ 21:8; ปญจ 8:4

(11) อสธ 9:2; สดต 37:14 (12) อพย 15:9-10; วนฉ 1:6-7 (13) วนฉ 16:28; สดต 37:14-15

(14) 1 ซมอ 21:8 (15) ปฐก 41:42 (16) อสธ 4:1-3, 16 (17) 1 ซมอ 25:8

บทที่ 9

พวกยิวป้องกันตนเองได้

1 บัดนี้ ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ ในวันที่สิบสามของเดือนนั้น เมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ใกล้จะดำเนินการ ในวันที่บรรดาศัตรูของพวกยิวหวังจะมีอำนาจเหนือพวกเขา (แม้ว่าเรื่องนั้นกลายเป็นตรงกันข้ามคือพวกยิวได้ปกครองเหนือบรรดาคนที่เกลียดชังพวกเขา)

2 พวกยิวก็นิยมกันในการบรรดาคนของพวกเขาดูแลทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อจะจับบรรดาคนที่หาช่องทำร้ายพวกเขา และไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะความกลัวต่อพวกเขาครอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง

3 และบรรดาหัวหน้าของมณฑลทั้งหลายและพวกข้าหลวง และผู้ว่าราชการทั้งปวง และเหล่าเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์ก็ช่วยเหลือพวกยิว เพราะความกลัวต่อโมรเดคัยครอบงำพวกเขา

4 เพราะว่าโมรเดคัยเป็นใหญ่อยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะชายคนนี้เป็นคือโมรเดคัย มีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที

5 ดังนั้นพวกยิวจึงโจมตีศัตรูทั้งหมดของตนด้วยฟันดาบ และสังหาร และทำลายเสีย และทำแก่คนเหล่านั้นที่เกลียดชังพวกเขาตามใจชอบ

6 และในสุสาปราสาทพวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียจำนวนห้าร้อยคน

7 และปาร์ชันดาธา และดาลโฟน และอัสปาธา

8 และโปราธา และอาดัลยา และอาร์ดาธา

9 และปาร์มัททา และอาร์สีย และอาร์ดัย และไวซาธา

10 พวกเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบคนของฮามาน บุตรชายของฮัมเมดาธา ผู้เป็นศัตรูของพวกยิว แต่พวกเขาไม่ได้จะต้องของริบเลย

11 ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่าในสุสาปราสาทก็ถูกนำมารายงานต่อพระพักตร์กษัตริย์

12 และกษัตริย์ตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า “พวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียจำนวนห้าร้อยคนในสุสาปราสาท และบุตรชายทั้งสิบคนของฮามาน พวกเขาได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่เหลืออยู่ของกษัตริย์นั้น บัดนี้คำร้องขอของพระนางคืออะไร และจะให้สิ่งนั้นแก่พระนาง และคำทูลขอของพระนางมีอะไรอีกต่อไปอีกบ้าง และจะกระทำตามนั้น”

13 แล้วพระนางเอสเธอร์ทูลว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พวกยิวซึ่งอยู่ในสุสาได้กระทำตามกฤษฎีกาของวันนี้ในวันพรุ่งนี้ด้วย และขอให้บุตรชายทั้งสิบคนของฮามานถูกแขวนบนตะแลงแกง”

14 และกษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้กระทำเช่นนั้น และมีกฤษฎีกาออกในสุสา และพวกเขาแขวนบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานเสีย

15 เพราะพวกยิวที่อยู่ในสุสาก็ชุมนุมกัน

(1) พบทย 32:36 (2) พบทย 2:30; ยชว 11:20 (3) อสธ 3:12; 8:9, 36 (4) ยชว 6:27; 1 ซมอ 2:30

(5) สดต 18:34-40, 47-48 (6) อสธ 3:15 (10) อพย 20:5; อสธ 5:11; โยบ 18:18 (12) อสธ 5:6; 7:2

(13) พบทย 21:23; 2 ซมอ 21:6, 9; อสธ 8:11; กท 3:13 (15) อสธ 9:2, 13; สดต 118:7-12

ในวันที่สิบสี่ของเดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารจำนวนสามร้อยคนที่สุสา แต่พวกเขาไม่ได้แตะต้องของริบเลย

16 แต่พวกยิวคนอื่น ๆ ที่อยู่ในมณฑลทั้งหลายของกษัตริย์ก็ชุมนุมกันและป้องกันชีวิตของตน และ撲殺งบนพันจากศัตรูทั้งหลายของพวกเขา และสังหารบรรดาคู่อริของพวกเขาเสียจำนวนเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่พวกเขาไม่ได้แตะต้องของริบเลย

17 ในวันที่สิบสามของเดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่ของเดือนเดียวกันพวกเขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันแห่งกินเลี้ยงและความยินดี

18 แต่พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุมกันในวันที่สิบสามของเดือนนั้นและในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้น และในวันที่สิบห้าของเดือนนั้นพวกเขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันแห่งกินเลี้ยงและความยินดี

19 เพราะฉะนั้นพวกยิวในหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ตามบรรดานครที่ไม่มีกำแพง จึงถือวันที่สิบสี่ของเดือนอาดาร์ให้เป็นวันแห่งความยินดีและกินเลี้ยง และเป็นวันรื่นเริง และวันที่ส่งของขวัญไปให้กันและกัน

เทศกาลปูร์ริมเริ่มต้น

20 และโมรเดคัยเขียนถึงเรื่องเหล่านี้และส่งบรรดาจดหมายไปยังพวกยิวทั้งสิ้นที่อยู่ในมณฑลทั้งปวงของกษัตริย์อาหสุเอรัส ทั้งใกล้และไกล

21 เพื่อสถาปนาเทศกาลนี้ท่ามกลางพวกเขา ให้พวกเขาถือวันที่สิบสี่ของเดือน

อาดาร์ และวันที่สิบห้าของเดือนเดียวกันทุก ๆ ปี

22 ให้เป็นวันที่พวกยิว撲殺งบนพันจากเหล่าศัตรูของพวกเขา และสำหรับพวกเขาเป็นเดือนซึ่งเปลี่ยนจากความโศกเศร้าให้เป็นความยินดี และจากการคร่ำครวญให้เป็นวันรื่นเริง เพื่อให้พวกเขาถือเป็นวันทั้งหลายแห่งกินเลี้ยงและความยินดี และวันที่ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนยากจน

23 และพวกยิวตั้งใจกระทำตามที่พวกเขาได้ตั้งต้นแล้ว และตามที่โมรเดคัยได้เขียนไว้ถึงพวกเขา

24 เพราะฮามาน บุตรชายของอัมเมดาธาคอนอากัก ผู้เป็นศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายพวกเขา และได้ทอดปูร์ คือสลาก เพื่อล้างผลาญพวกเขา และทำลายพวกเขา

25 แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่านซึ่งท่านได้คิดต่อพวกยิวนั้น ควรกลับตกลงบนศีรษะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายทั้งหลายของท่านถูกแขวนบนตะแลงแกง

26 เหตุฉะนั้น พวกเขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า ปูร์ริม ตามคำปูร์ ฉะนั้นเพราะบรรดาถ้อยคำแห่งจดหมายฉบับนี้ และเพราะสิ่งซึ่งพวกยิวได้เห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ และสิ่งซึ่งได้อุบัติแก่พวกเขา

27 พวกยิวจึงกำหนดและรับหน้าที่สำ-

(16) ลนต 26:7-8; อสธ 8:11 (18) อสธ 9:1, 11

(19) พบญ 16:11, 14; นทม 8:10-12 (20) อพย 17:14 (22) อพย 13:3-8

(24) อสธ 3:5-13 (25) อสธ 7:5-8:14 (26) กตว 16:40 (27) พบญ 5:3; 29:14-15

หรับตนเอง และสำหรับเชื้อสายของพวกเขา และสำหรับบรรดาคนที่เข้าจารีตกับพวกเขาก็ เพื่อเทศกาลนี้จะไม่เลิกลือว่าพวกเขาจะถือสองวันนี้ตามที่พวกเขาเขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ของพวกเขาทุก ๆ ปี

28 และว่าจะจดจำวันเหล่านี้ และถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุกครอบครัว ทุกมณฑล และทุกคน และว่าวันเหล่านี้แห่งเทศกาลปूरिमจะไม่เลิกลือในท่ามกลางพวกเขาก็ หรือการระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่ลื่นไถลจากเชื้อสายของพวกเขาเลย

29 แล้วพระราชินีเอสเธอร์ อิดาของอาปีฮาอิล กับโมรเดคัยคนยิว เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยสิทธิอำนาจทั้งสิ้น เพื่อรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้เรื่องเทศกาลปूरिम

30 และท่านได้ส่งจดหมายเหล่านี้ไปถึงพวกเขียทั้งปวง ในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลแห่งราชอาณาจักรของอาหุสุเอรัส ด้วยบรรดาถ้อยคำแห่งสันติสุขและความจริง

31 เพื่อตั้งระเบียบของวันเหล่านี้แห่งเทศกาลปूरิมตามกำหนดฤดูกาล ตามที่โมรเดคัยคนยิวและพระราชินีเอสเธอร์ได้

ตรัสสั่งพวกเขา และตามที่พวกเขาได้ตั้งใจไว้สำหรับตนเอง และสำหรับเชื้อสายของพวกเขา เกี่ยวกับเรื่องบรรดาการอดอาหารและการร้องทุกข์ของพวกเขา

32 และพระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ ตั้งระเบียบของเทศกาลปूरิมไว้ และเรื่องนี้มีเขียนไว้ในหนังสือนี้

บทที่ 10

โมรเดคัยได้รับตำแหน่งรองกษัตริย์

1 และกษัตริย์อาหุสุเอรัสมีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักร และตามเกาะต่าง ๆ แห่งทะเล

2 และบรรดาพระราชกิจแห่งพระราชอำนาจของพระองค์และอาณาภาพของพระองค์ และเรื่องราวละเอียดแห่งยศศักดิ์อันสูงของโมรเดคัย ซึ่งกษัตริย์ทรงเลื่อนท่านขึ้น ลึงเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศมีเดียและเปอร์เซียมิใช่หรือ

3 เพราะโมรเดคัยคนยิวมีตำแหน่งรองกษัตริย์อาหุสุเอรัส และเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกเขีย และเป็นที่ยอมรับของมวลญาติพี่น้องของท่าน ได้แสวงหาความมั่งคั่งให้ชนชาติของท่าน และพูดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้งปวงของท่าน

(28) อพย 12:17; 13:8-9 (29) อสธ 3:15; 9:20

(30) อสธ 1:1; 8:9; อสย 39:8 (31) อสธ 4:3, 16; 9:27

(1) ปฐก 10:5; อสธ 1:1; 8:9 (2) 1 พกษ 11:41; 22:39